

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 3 lutego 1954 r.

Nr 5

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 12 — z dnia 13 stycznia 1954 r. w sprawie określenia kopalni, których poszukiwanie i wydobywanie podlega prawu górnictwemu 31

ROZPORZĄDZENIA:

- 13 — Ministra Górnictwa z dnia 15 stycznia 1954 r. w sprawie trybu wydawania zezwoleń na wydobywanie kopalni spółdzielniom i osobom nie będącym wykonawcami narodowych planów gospodarczych 32
- 14 — Ministra Górnictwa z dnia 16 stycznia 1954 r. w sprawie używania materiałów wybuchowych w zakładach górnictwowych 33

12

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 stycznia 1954 r.

w sprawie określenia kopalni, których poszukiwanie i wydobywanie podlega prawu górnictwemu.

Na podstawie art. 1 ust. 2 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnictwe (Dz. U. Nr 29, poz. 113) zarządza się co następuje:

§ 1. Na całym obszarze państwa podlega prawu górnictwemu poszukiwanie i wydobywanie następujących kopalni znajdujących się w złożach naturalnych:

- 1) antracyt, węgiel kamienny, węgiel brunatny i utwory sapropielowe;
- 2) antymon, arsen, beryl, bizmut, cer, chrom, cyna, cynk, cyrkon, gal, german, glin, ind, kadm, kobalt, lit, magnez, mangan, miedź, molibden, nikiel, niob, ołów, platyna i jej pokrewne metale (platynowce), rad, ren, rtęć, rubid, selen, skand, srebro, tal, tantal, tellur, tytan, uran, wanad, wolfram, złoto i żelazo — bądź w stanie rodzimym, bądź jako rudy nadające się do technicznego uzyskiwania z nich metali, ich stopów i związków, z wyłączeniem rud żelaznych darniowych;
- 3) kopaliny bitumiczne w stanie gazowym, płynnym i stałym, w szczególności gaz ziemny, ropa naftowa, wosk ziemny, asfalt naturalny oraz łupki bitumiczne nadające się do technicznego uzyskiwania z nich bituminów;
- 4) sól kamienna, sole borowe, bromowe, jodowe, magnezowe i potasowe oraz solanki nadające się do technicznego uzyskiwania z nich boru, bromu, jodu, magnezu i potasu lub ich związków;
- 5) siarka oraz piryt i inne kopaliny nadające się do technicznego uzyskiwania z nich siarki lub jej związków;
- 6) kopaliny fosforowe nadające się do przeróbki na nawozy sztuczne i związki fosforowe;
- 7) glinki i łupki ogniotrwałe (od 26 stożka Saegera wzwyż);

- 8) kwarcyty i łupki kwarcytowe nadające się do wyrobów ogniotrwałych;
- 9) azbest, baryt, bentonit, fluoryt, gliny białopalące, grafit, kwarc żyłowy, magnezyt, serpentynit, skalenie, topazyt, ziemia okrzemkowa i opoka lekka (ziemia krzemionkowa);
- 10) gliny kamionkowe, kaoliny, ziemie farbiarskie (ochry i umbry), jeżeli ich złoża są przydatne do przemysłowej eksploatacji w rozmiarach przekraczających miejscowe potrzeby;
- 11) kryształowe minerałów, nadające się do technicznego wykorzystania w przemyśle;
- 12) bursztyn oraz kamienie szlachetne i półszlachetne;
- 13) kamienie pochodzenia magmowego, w szczególności: andezyt, bazalt, diabaz, gabro, granit, melafir, portir, i sienit; kamienie pochodzenia osadowego, w szczególności: anhydryt, dołomit, gips, kreda, piaskowce i wapień; kamienie pochodzenia metamorficznego, w szczególności: kwarcyt i marmur; piaski i gliny formierskie oraz piaski szklarskie — jeżeli ich złoża są przydatne do przemysłowej eksploatacji w rozmiarach przekraczających miejscowe potrzeby.

§ 2. Minister Górnictwa w porozumieniu z zainteresowanym ministrem i Prezesem Centralnego Urzędu Geologii stwierdza w przypadkach, określonych w § 1, że kopalina nadaje się do technicznego zastosowania lub przeróbki albo że jest przydatna do przemysłowej eksploatacji.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Górnictwa oraz zainteresowanym ministrom.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut